

målsætning for EU at blande sig i at sikre høj beskæftigelse, social beskyttelse, et højt uddannelsesniveau og et godt sundhedsniveau (jf. artikel III-117), må vi sige klart nej til at lade Danmark regulere af andre landes politikere. Det lyder naturligvis besnærende, når EU vil sikre høj beskæftigelse og et godt sundhedsniveau samt bekæmpe social udstødelse. Men realiteterne er, at EU på alle disse områder halter langt bag efter Danmark. Vores beskæftigelse er den højeste i Europa, vor økonomiske vækst er bedre end i Euroland, vor offentlige finanser har det bedre end Eurolands, vor folkesundhed er blandt de bedste og vor sociale sikkerhedsmodel er helt ukendt for langt hovedparten af medlemslandene. Når EU skal lovgive på disse områder, peger alt i retning af ringere forhold for Danmark. Derfor må vi sige fra over for, at EU skulle regulere disse centrale dele af velfærdspolitikken. De skal ikke afgøres i et organ, hvor andre landes politikere har tæt ved 99 pct. af stemmerne. De skal afgøres i Folketinget, hvor danske politikere har 100 pct. af stemmerne.

Overførsel af magt fra de folkevalgte til EU-Domstolen

Med den nye forfatning indtager fundamentale rettigheder en hidtil uset stor position i EU's magtudøvelse. Ikke nok med, at unionen efter artikel I-9, stk. 2, skal tiltræde den europæiske menneskerettighedskonvention, men hele del 2 er én lang opremsning af rettigheder, som fremover skal reguleres af EU's domstol. De fleste artikler i Charteret om Grundlæggende Rettigheder hører efter dansk tradition slet ikke hjemme i en forfatning, men derimod i Folketinget, hvor politikere – og ikke dommere – afgør og fastsætter danskernes rettigheder. Hvis forfatningen vedtages, bliver alle borgerlige rettigheder udstrakt til alle, som har lovligt ophold i EU, hvilket betyder, at alle udlændinge i Danmark skal have samme rettigheder som danskerne. Når forfatningen taler om at sikre ytringsfrihed (artikel II-71), forsamlingsfrihed (artikel II-72) og erhvervsfrihed (artikel II-75) lyder det naturligvis smukt. Men de smukke ord dækker over en langt mere grum virkelighed, nemlig at al dansk retspraksis og forståelse af grundlovens bestemmelser (§§ 75, 77 og 79) vil blive underordnet den praksis, som EU-Domstolen vil lægge for dagen, for alle disse rettigheder og den fortolkning, som EU-Domstolen vil komme frem til, vil komme

til at stå over det, de danske domstole og det danske Folketing beslutter. EU-retten og EU-dommene får ubetinget forrang for danske love og danske afgørelser.

Vores grundlovsretspraksis, der gennem 150 år har skabt en fasttømret dansk retstradition og retskultur, bliver fejlet til side af den nye forfatnings forrang. Grundloven og Højesteret bliver på alle områder, hvor EU-Domstolen regerer, uden betydning. De bliver sat ud af kraft. Men ikke nok med, at charteret om grundlæggende rettigheder sætter væsentlige dele af grundloven ud af kraft. I et omfang, som er helt ukendt for vor skandinaviske retstraditioner, opremses et antal af menneskerettigheder, der i mere end 50 artikler udhuler dansk suverænitet.

I al den tid vi har kendt EU, har EF-Domstolen opfattet sig selv som den myndighed, der skal forestå integrationen mellem medlemsstaterne i EU. Med en samvittighedsløs politisk anvendelse og udvidet fortolkning af Nicetraktatens artikel 220 om, at Domstolen »skal værne om lov og ret«, har Domstolen tiltaget sig magt i et omfang, der ikke kendes fra noget lignende internationalt magtorgan. Charteret er et knæfald for en udemokratisk overflytning af magt fra folkevalgte politikere til udpegede dommere og vil gøre det umuligt at forudsige, hvor EU-Domstolen vil sætte grænsen for, hvad EU må regulere – hvis der overhovedet bliver en grænse. Det går så vidt, at charteret fastsætter regler om indgåelse af ægteskaber (artikel II-69), om frihed for kunst og videnskab (artikel II-73), om asylret (artikel II-78), om kulturel, religiøs og sproglig mangfoldighed (artikel II-82), om børns rettigheder (artikel II-84), om stemmeret til kommunalvalg (artikel 100) og meget mere. På den baggrund er det helt utroværdigt – grænsende til det decideret løgnagtige – at påstå, at der skulle være tale om nogen form for afgrænsning af EU's magtområde.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget bemærker, at der med til Dansk Folkepartis afvisning af EU-forfatningen og L 137 hører en række konkrete politiske forhold:

Fleksibilitetsbestemmelsen og passarellen

Forfatningen indfører i artikel I-18 et nyt begreb kaldet fleksibilitetsbestemmelsen. Med denne bestemmelse bliver EU's topmøder fremover i stand til at overføre videre mængder af